

اسکوبورد ورزشگاه استمفوردبرج نتیجه بازی چلسی واستون ویلا یک - یک نشان می داد و اینکه تنها ۲۰ دقیقه دیگربه پایان مسابقه باقی است. فرانک لمپارد روی نیمکت به ساعتش نگاه کرد. او به ظاهر آرام نشسته بود اما در ذهنش افکار ملامطی موج می زد. شاید می دانست که خیلی ها منتظرند که دو بازیکن آلمانی گران قیمتی که تابستان امسال آنها را مجموعاً به ارزش ۱۲۰ میلیون پوند خرید به میدان بفرستد، دو بازیکن که شروع شان خوب بود اما کمی که گذشت اسیر تفاوت فاحش سبک بازی در لیگ برتر و پوندس لیگا شدند.

در دقایقی که چلسی به شدت برای زدن گل برتری تلاش می کرد، گای هاورتز ونیموورنر هر دوی به زمین بازی فرستاده شدند به امید اینکه یکی از آنها یا هر دوی آنها تاثیر خود را بر عملکرد آخرین بازی چلسی در سال ۲۰۲۰ بگذارند اما یک بار دیگر این زوج آلمانی، همه را مایوس کردند. در اوج نمایش خود، یک بار ورنر توپ را از بالای دروازه به بیرون فرستاد و هاورتز در نیمه خودی توپ را لو داد و انگولو کانته بود که جلوی حریف را گرفت.

این وضعیت که دنباله دار هم شده، کم کم در ادبرای لمپارد و هواداران چلسی نگران کننده می شود. ورنر الان ۱۱ بازی است که برای نیم باشگاهی و ملی اش گل نزده. در همین حال هاورتز هم در ۱۴ بازی اش در لیگ برتر تنها یک گل زده هر چند برخلاف ورنر بخش مهمی از افت او به خاطر کرونا و مدتی که از مبداین و تمرینات دور شد قابل توجه است.

لمپارد به صورت مرتب از بازیکنان گرانت قیمت جدیدش در برابر انتقادات دفاع کرده است اما پس از باخت این هفته مقابل آرسنال، از خجالت ورنر در آمد: «ورنر قبل از تعویض شدنش بین دو نیمه، در حرکات پایه توپ و دیدن توپش ضعیف بود».

۴۸ ساعت بعد وقتی چلسی در استمفوردبرج به مصاف استون ویلا رفت، ورنر ۲۴ ساله قهپد که اوو هاورتز در این بازی فقط دو نیمکت نشین خواهند بود. حالا لمپارد علاوه بر مشکلات قبلی، باید فکری هم به حال احیای اعتماد به نفس از دست رفته زوج آلمانی اش کند و ببیند که چطور می تواند با اینها بیادیند آنها. نیمش را که در ۱۱ بازی اخیرش در لیگ تنها یک برتری کسب کرده دوباره به کورس قهرمانی برگرداند.

عدم آمادگی که ورنر و هاورتز در بازی های اخیرشان نشان دادند، حداقل سبب شد که لمپارد در های تیم رابه روی دیگر بازیکنانی که سرپا انگیزه بودند باز کرد تا ثابت کنند چیزی از این زوج آلمانی کم ندارند. این اتفاق در بازی خاکنی مقابل استون ویلا برای کالوم هادسون اودی رخ داد که در یک سوم دفاعی حریف می موقعیت بسیار جدی گلزنی کسب کرد.

بعد از نمایش درخشانی که پس از ورودش به میدان مقابل آرسنال به عنوان بازیکن تعویضی داشت، این بال انگلیسی مقابل استون ویلا هم دوباره به همان پست به کار گرفته شد و در کنار او نیز کریستین پولیسچ و اولیویه نیروفرار گرفتند و اینگونه متعادل ترین حمله چلسی طی ماه اخیر شکل گرفت. نکته جالب این بود که وقتی لمپارد در نهایت تصمیم گرفت که ورنر را به عنوان بازیکن تعویضی به میدان بفرستد، زیرموهاجم نوک تیم را بیرون کشید نه یکی از دو بازیکن کناری خط حمله. این تصمیم او نشان می دهد که لمپارد ترجیح می دهد در کنارها از دو بال واقعی و تخصصی تر مانند هادسون اودی، پولیسچ یا حکیم زیاش استفاده کند نه ورنی که تنها برای مدت کوتاهی نقش بال چپ را ایفا می کرد. به این ترتیب به نظر می رسد که بعد از این ورنر برای رسیدن به ترکیب اصلی چلسی باید به جای ال های تیم با مهاجمان یعنی تامی ابراهام و زیرو بجنگد.

در مورد هاورتز هم هرچه می گذرد بیشتر شفاف می شود که او باید کاری کند که لمپارد ترجیح دهد به جای میسون ماونت، او را در ترکیب قرار دهد اما از آنجا که بازی دوشنبه شب دومین بازی متوالی برای محصول آکادمی چلسی بود که ۹۰ دقیقه در میدان حضور داشت، بازگشت هاورتز به ترکیب اصلی هم شاید کمی سخت باشد. لمپارد همیشه گفته بازیکنانی را انتخاب می کند که از نظر جسمانی آماده ترین باشد و به این ترتیب می توان انتظار داشت که ورنر و هاورتز از این به بعد بیشتر کنار هم وقت بگذرانند البته روی نیمکت و نه در ترکیب تیم حالا که ای های لندن دیگر خطر را به پایان رساندند و لیگ برتر در جایگاه شانزدهم تا راسحس دمی کنند، باید دید که آیا لمپارد در نهایت واقعا خواهد توانست بهترین بازی را از گران ترین خریدهای تابستانی تیمش بگیرد یا نه.

منبع: سایت گل

پس لرزه های شیوع کووید ۱۹ در سیتی؛ خشم اورتون، خوشحالی لمپارد

هرج و مرج به خاطر کرونا

رفتار دوگانه ممکن است اعتراض تیم دسته چهارمی را در پی داشته باشد. شانس اندکی وجود دارد که در پی منجستر در جام اتحادیه برگزار نشود و شایطین سرخ به آسانی به فینال ویملی راه پیدا کنند اما این به تصمیم لیگ فوتبال انگلیس بستگی دارد و اینکه در این فصل فوق العاده فشرده زمان دیگری برای برگزاری بازی پیدا کنند. اما سیتی قبل از سفر به اولدر فارود و ماجراهایی که برای آن بازی در پیش است، یک دیدار حساس در لیگ برابر چلسی دارد. سیتی و چلسی هر دو ۲۶ امتیاز هستند در حالی که تیم فرانک لمپارد دوبازی بیشتر انجام داده است. لمپارد اما برای از رضایت کرده از اینکه بازی تیمش با سیتی برگزار نشود در صورتی که شرایط ایمنی و بهداشتی لازم برای مسابقه به وجود نیاید. جالب اینکه حریف بعدی چلسی، تیم دسته چهارمی مومکزام در جام حذفی، دوبازی بعدی اش را به خاطر شیوع ویروس کرونا در تیمش لغو کرده. لمپارد گفت: «ما مقطعی سخت و حساس را در پیش داریم و باید بررسی شود که علاوه بر این، اعلام شده اگر سیتی نتواند در بازی چهارشنبه آینده در نیمه نهای جام اتحادیه مقابل منچستر یونایتد به دلیل شیوع کووید ۱۹ بازی کند، از این رقابت ها حذف نمی شود. لیون اورتین در مرحله سوم این رقابت ها قرار بود با ناتنهام بازی کند اما ۱۷ بازیکن این تیم تست مثبت داشتند و نتوانستند بازی کنند، بنابراین تصمیم مسئولان این تیم حذف شد و تیم زوره مورینیو که خود تا نیمه نهایی بالا رفته، به دور بعد صعود کرد. این

بازی را از نزدیک ببینند بلکه به خاطر همه هواداران در مرسی ساید و سراسر جهان».

این اقدام پیشگیرانه از آن جهت بوده که برخی از کسانی که در تست دوشنبه منفی بوده اند ممکن است در تست امروز مثبت شوند. سیتی به خاطر برنامه فشرده بازی ها نتوانست دو بار تست بدهد و این یعنی تمام کسانی که در گودیسون پارک فعالیت می کنند، در معرض یک خطر غیر ضروری قرار می گرفتند.

منابع سیتی هم می گویند موارد زیاد ابتلا به کرونا شاید به خاطر بازی جام اتحادیه در زمین آرسنال بوده. تیم گواردیولا در روز مسابقه به لندن پرواز کرد و برگشت تا خطرات رایبه کمترین میزان برساند اما پیش از مسابقه فصل در هتل این نگرانی را به وجود آورده که شاید به نوع جدید کرونا مبتلا شده باشند. در عین حال، آرسنال تأکید دارد این شیوع ویروس در سیتی ربطی به اینکه گابریل، مدافع تیم لندنی قبلا به کرونا مبتلا شده، ندارد.

اما به نظر می رسد که این شیوع ویروس در سیتی ربطی به این بازی ها قابل برگزاری است یا نه. اگر نتوانیم بازی کینم از فرصت بیش آمده برای آماده سازی تیم استفاده می کنیم، من تعجب نمی کنم چون شیوع این بیماری در انگلیس کار همه را سخت کرده و فوتبال هم استثنا نیست. تیم بعدی ما ناتنهام خواهد بود اما ۱۷ بازیکن این تیم تست مثبت داشتند و نتوانستند بازی کنند، بنابراین تصمیم مسئولان این تیم حذف شد و تیم زوره مورینیو که خود تا نیمه نهایی بالا رفته، به دور بعد صعود کرد. این

بازیکنانی که سال گذشته میلادی با فوتبال خدا حافظی کردند

کفش های آویخته به ۲۰۲۰

کنفدراسیون های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۹ حضور داشت. عمام الحسری دروازه بان افسانه ای مصر هم در سال ۲۰۲۰ با فوتبال حرفه ای دوا کرد تا هم در سن باورندگی ۳۰ سالگی، الحسری دوباره قبل تاریخی شود قی ۵۵ سال سن در جام جهانی روسیه بازی کرد و عنوان مسن ترین بازیکن تاریخ جام جهانی را به خود اختصاص داد.

یک رکورد شکن دیگر در فهرست ماگرت بری است که امسال در سن ۳۹ سالگی با بازی حرفه ای فوتبال خدا حافظی کرد. بازیکن سابق تیم ملی انگلیس ۶۵۳ بازی در لیگ برتر برای استون ویلا، منچستر سیتی، اورتون و وست برومویچ آلیون انجام داد که بیش از هر بازیکن دیگری در تاریخ این رقابت ها است. اورتون و سیتی در خدا حافظی او تبریک گفتند و برایش از روزی هموفیت کردند. او در ۵۳ بازی ملی ۳ گل زد.

یکی دیگر از بازیکنان استمال که سال های زیادی را در ترکیب آبی آسمانی پوشان منچستر سیتی گذراند، دفاع وسط بلگری، ونسان کیمپانی بود که بعد از دوران حرفه ای ۱۸ ساله مربی اندرلخت شد. او که چهار قهرمانی لیگ برتر و انجام ۸۱۲ بازی ملی را در کارنامه دارد، در توضیح تصمیم خود گفت: «می خواهم به شغل خودم به عنوان مربی متعهد باشم و باید صد درصد زمام را برایش بگذارم و روزی آن تمرکز کنم برای همین به کارم به عنوان بازیکن فوتبال خاتمه می دهم».

سویزکن تیم ملی سوئیس، دیگو بنالیو که آخرین باشگاهش موناکو بود و در سال ۲۰۰۹ با ولفسبورگ به عنوان قهرمانی پوندس لیگا رسید. این دروازه بان در ۳۶ سالگی فوتبال را کنار گذاشت.

استفان لیشت اشتاینر، مدافع راست سوئیس که هفت قهرمانی لیگ ایالتیالیا با یونتوس به دست آورد و در مجموع ۱۷ قهرمانی داشت که ۱۴ تایش با یانوی بیر بود. او ۱۰۸ بازی برای سوئیس انجام داد و تنها هایتس هرمان با ۱۱۸ بازی و آلن گایگر با ۱۱۲ بازی را بیش روی خود به عنوان با سابقه ترین بازیکن تاریخ سوئیس می بیند. لیشت اشتاینر هم روی در پیج جام جهانی و جام ملت های اروپا برای سوئیس به میدان رفت و در یورو ۲۰۱۶ و جام جهانی ۲۰۱۸ کاپیتان تیم ملی کشورش بود. زلسون فرناندز، هافبک دفاعی سابق سوئیس هم تصمیم به بازنشستگی گرفت. او که در دوران حرفه ای خود برای ۱۰ باشگاه در شش کشور بازی کرد، متولد یک ورده بود اما تابعیت سوئیس گرفت. منبع: فیفا

۱۹ سال بعد از انجام نخستین بازی در پوندس لیگا برای بایرلورکوزن، لوسو در سن ۴۱ سالگی فوتبال را کنار گذاشت. این مدافع میانی گلزن ۱۲۱ بازی برای لورکوزن انجام داد و ۲۱ گل زد تا سال ۲۰۰۴ که به بایرن مونیخ رفت. بنالین تیم در ۲۱۲ بازی ۱۲ گل زد و سه قهرمانی پوندس لیگا و سه جام حذفی به دست آورد. سال ۲۰۰۹ به ایتر رفت و یک سال بعد در سه گانه تاریخی نیم روزه مورینیو سهم بود. او همچنین ۱۰۵ بازی برای تیم ملی برزیل انجام داد و در ۲ بر صفر سلسائو در فینال جام جهانی ۲۰۰۲ برابر آلمان در کنار روکه جونیور در قلب دفاع بود. همچنین در قهرمانی های برزیل در جام

گرفت ضمن اینکه در تیم منتخب تورنمنت جاگرفت و توپ برنزه به عنوان سومین بازیکن برتر جام را به دست آورد. بندیکت هوودس هم در تابستان گذشته در سن ۳۲ سالگی فوتبال حرفه ای را کنار گذاشت. او در جام جهانی برزیل با تیم ملی آلمان به عنوان قهرمانی جهان رسید و به همراه آندره شورله که پاس تنها گل بازی فینال برابر آرژانتین را به ماویو کوئزه داد و او هم تصمیم گرفت در ۴۹ سالگی با فوتبال وداعی زود هنگام داشته باشد. دوران حرفه ای کلدیوویسزارو ۱۲ سال بیشتر از شورله طول کشید اما این مهاجم پرویی بالاخره در سن ۴۱ سالگی تصمیم به بازنشستگی گرفت. «بیزا» با

گزارش

فکر کنید یک لیگ ۱۲ تا استقلال و پرسپولیس دارد

بحران غول ها در برزیل

برخی بازیکنان در لیگ برزیل شاید از این خوشحال باشند که بازی ها در حال حاضر پشت درهای بسته برگزار می شود، چرا که در غیر این صورت با خشم شدید هواداران در ورزشگاه ها روبه رو می شدند.

با این حال، طرفداران عصبانی در فرودگاه ها و زمین های تمرینی جمع می شوند و این موضوع هم فقط محدود به تیم های پایین جدول نیست. سائوپائولو و فلامنگو صدر نشین لیگ برزیل هستند اما در ماه های اخیر، حتی به بازیکنان این تیم ها هم توهین شده و روی دیوارهای زمین های تمرینی آنها هم شعار نوشته شده است.

بخشی از این اعتراضات به دلیل خشم جامعه است. آن تصویر قدیمی توریست پسند از برزیل به عنوان کشوری زیبا و شاد، زیر سایه رویدادهای سیاسی اخیر در هم شکسته است. اما یک موضوع دیگر هم هست: مساله ای بنیادین برای فوتبال برزیل که باید به عنوان هشداری برای مقامات فوتبال باشگاهی در اروپا دیده شود.

برزیل کشوری به وسعت یک قاره است و این جغرافیای گسترده آن روی توسعه فوتبال در این کشور تأثیر گذاشته است. برای چندین دهه، زیر ساخت های ارتباطی ضعیف مانع برگزاری یک لیگ کاملاً ملی می شد. به این ترتیب، فوتبال در برزیل به صورت پدیده ای منطقه ای شکل گرفت. تمرکز همه روی مسابقات محلی بود. چند تلاش برای برگزاری لیگ سراسری انجام شد اما لیگ ملی سراجنام از سال ۱۹۷۱ شکل گرفت. تا همین ۲۵ سال پیش، مسابقات ایالتی اهمیت بسیاری داشتند. هر کدام از ۲۷ ایالتی که این کشور بزرگ را می سازند، لیگ خود را دارند.

به این ترتیب بود که باشگاه های بسیاری نتوانستند قهرمانی را جشن بگیرند و به عنوان غول های برزیل شناخته شوند. مناطق جنوب شرقی و جنوبی، یعنی ریو دو ژانیرو، سائوپائولو، بلو هوریزونته و پورتو آلگره، ۱۲ باشگاه مشهور دارند و تازه باشگاه های شمالی تر که هواداران بسیاری دارند را هم در نظر نگرفته ایم. در چند دهه اخیر، یک تغییر مهم صورت گرفته است. فوتبال برزیل از حالت منطقه ای جدا شده و شکل ملی گرفته است. مسابقات ایالتی همچنان برگزار می شوند اما دیگر آن زیر و بربق سابق را ندارند. زمان برگزاری آنها کوتاه تر شده و به عنوان تورنمنت هایی دیده می شوند که فقط برنامه بازی باشگاه ها را شلوغ می کنند.

این منجر به مشکل شده است. باشگاه ها حالا به دنبال فتح لیگ ملی با جام حذفی یا کاپو لیبرتادورس، مسابقات قاره ای هستند. در فرهنگ ورزشی برزیل که قهرمانی فوق العاده مهم است، حالا که رقابت های ایالتی از رونق افتاده اند، باشگاه های بزرگ به اندازه کافی قهرمانی به دست نمی آورند تا همچنان غول بمانند.

در لیگی که ۱۲ تیم غول در آن حضور دارند، یکی از آنها در بهترین حالت در رده ۱۲ام جدول قرار خواهد گرفت. باشگاهی که نهایت جاه طلبی اش حضور در میانه جدول باشد را هم نمی توان غول دانست.

پوتا فوگو را در نظر بگیرید. این چندین بازیکن بزرگ به تیم ملی برزیل دادند که در قهرمانی آنها در جام های جهانی ۱۹۵۸، ۱۹۶۲ و ۱۹۷۰ نقش داشتند اما حالا در خطر سومین سقوطشان در این قرن قرار دارند. این مایه شگفتی نیست. طرفداران آنها نسبت به فلامنگو، تیم همسایه، با حتی واسکو دا گاما خیلی بر شمار نیستند. در لیگ ملی، جایی که حق پخش تلویزیونی برای باشگاه های مختلف بسیار متفاوت است، برای پوتا فوگو سخت است که مدعی بماند. مدت ها از زمانی که آنها لیگ را با امید قهرمانی آغاز می کردند گذشته است و این حقیقت دردناکی برای تیمی است که امثال گارینشا، دیدی، نیلتون سانتوس، راگائو، اماریلدو و جریزیرو را پرورش داده است. رفتن از رقابت های منطقه ای به سطح ملی بی تردید باعث ناراضیاتی هواداران می شود. حالا به رویای برخی باشگاه های بزرگ اروپا می رسیم که می خواهند سوپرلیگ قاره ای را تشکیل دهند. این دو موضوع را به صورت آشکاری می توان با هم مقایسه کرد. انگار که اروپا یک کشور باشد و لیگ های ملی در آن، مشابه لیگ های ایالتی برزیل باشند. برخی از لیگ های اروپا همین حالا هم شبیه به مسابقات فعلی برزیل شده اند؛ آنها اعتبارشان را از دست داده اند چون رقابت در آنها کم رنگ شده است و با افزایش فاصله طبقاتی، بینش بین قهرمان آنها کار دشواری نیست. یک سوپرلیگ در سطح اروپا احتمالاً با ۲۰ باشگاه آغاز به کار خواهد کرد که همه آنها در ادامه به این مسابقات می گذارند که عنوان غول را به دوش می کشند، چرا که اکثر دیدارهای داخلی شان را می برند.

اما در لیگی با ۲۰ تیم، یک تیم ۲۰ام می شود و یک تیم ۱۹ام و به همین ترتیب و باشگاهی که اکثر دیدارهایش را می یازد، دیگر باشگاه بزرگی تلقی نخواهد شد. این باعث ناامیدی شدید چندین نسل طرفداران آنها می شود که با قهرمانی ها و افتخارات این باشگاه ها زندگی کرده اند. به این ترتیب، سوپرلیگ اروپا تنها چند باشگاه بزرگ را راضی نگه خواهد داشت و همه باشگاه های دیگر را ناراضی خواهد کرد. رفتار ناامناگران در برزیل را باید به عنوان همدار دید.

منبع: ESPN

گزارش

چهار مقصد احتمالی اریکسن

از پاریس تا مادرید

کریستین اریکسن در پنجره نقل و انتقالات ژانویه توجه بسیاری را جلب خواهد کرد.

دوران حضور او در ایتر آنتور که انتظار بود بین نرفت. این بازیکن دانمارکی در ژانویه پارسال با قرارداد چهار سال و نیمه به اینتر سیویوس اتانها ۱۲ ماه بعد، آنتونیو کوئته، مربی تیم، دیگری اواعتمادی ندارد.

اریکسن نتوانسته جایگاهی در سیستم ۳-۵-۲ کوئته پیدا کند و در این فصل تنها چهار بار در سری آ در ترکیب ثابت بازی کرده است. او در مجموع تمامی رقابت ها، ۲۸ بازی با اینتر انجام داده و تنها ۴ گل زده و ۳ گل ساخته است. دلیل این آمار ضعیف این است که او اکثرًا به عنوان بازیکن جانشین و در درقایق پایانی به میدان رفته است. این در حالی است که او در تیم ناتنهام با موریسو پوچیتو، بازیکنی کلیدی بود.

تنها گل این فصل او برای تیم ملی دانمارک بوده است. ایتر به این ترتیب در پنجره نقل و انتقالات ژانویه اریکسن را خواهد فروخت. این خبری است که جوزپ ماروتا، مدیر ارشد اجرایی باشگاه اعلام کرده است اما کدام باشگاه ها به خرید او علاقه دارند؟

پاری سن ژرمن

موریسو پوچیتینو به این باشگاه می رود و به این ترتیب، باشگاه

پاینخت نشین فرانسه مقصد محبوب اریکسن خواهد بود. مربی سابق تاتنهام قرار است جانشین موخل شود.

پوچیتینو در سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ برای پاری سن ژرمن بازی کرد و دوست دارد دوباره مربی آنجا باشد. آنها بیش از ۵ فصل در تاتنهام کنار هم بودند.

لنواردو، مدیر ورزشی بی اس جی هم مدتی است که اریکسن را زیر نظر دارد و در تابستان هم برای جذب او پیشنهاد داد. پیشنهاد او معافانه لئاندرو پاردس را

اریکسن بود. بی اس جی اگر نتواند با اینتر بر

منبع: فوربز